

Protokół nr 4/2024
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
z 24 października 2024 r.

1. Otwarcie posiedzenia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, p. Jan Bobek otworzył posiedzenie witając Członków Komisji oraz obecnych gości. Na posiedzenie przybyło 4 członków Komisji - posiadało ono niezbędne quorum.

Załącznik nr 1

2. Przyjęcie porządku posiedzenia.

Przewodniczący Komisji przedstawił porządek posiedzenia. Poinformował, iż wszystkie materiały dotyczące obrad Komisji zostały przekazane radnym drogą elektroniczną. Zwrócił się także do zebranych o wnioski do porządku obrad.

Ponieważ nie było uwag, Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie porządek posiedzenia.

Za przyjęciem porządku posiedzenia głosowało 3 Członków Komisji, przeciw – 0, wstrzymało się – 0.

Po przeprowadzonym głosowaniu porządek obrad kształtował się następująco:

1. Otwarcie posiedzenia.

2. Przyjęcie porządku posiedzenia.

3. Rozpatrzenie materiałów sesyjnych:

a) Wniosek w sprawie zmiany granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich.

b) Wniosek w sprawie zmiany granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Goldapy i Węgorapy.

c) Skarga na przewlekłe prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania.

4. Sprawy różne.

5. Przyjęcie protokołu nr 3/2024 posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z 24 września 2024 r.

6. Zakończenie posiedzenia.

3. Rozpatrzenie materiałów sesyjnych.

a) Wniosek w sprawie zmiany granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich.

Przewodniczący Komisji poinformował, iż Członkowie Komisji otrzymali dokumentację w ww. sprawie drogą elektroniczną. Zwrócił się do p. Bogdana Meina Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska o zabranie głosu w tym punkcie.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina stwierdził, że wnioski, które zostały przedłożone dotyczą powiększenia, zmniejszenia lub wyłączenia zakazów obowiązujących w obszarach chronionego krajobrazu, w zależności od tego czego oczekują wnioskodawcy. Kontynuując zaznaczył, że w rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia z wnioskiem o włączenie do Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich cypla położonego przy Jeziorze Pauzeńskim w Ostródzie. Przekazał, że z zebranych informacji wynika, iż jest to teren miasta na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewidujący przeznaczenie tego terenu na usługi turystyczne.

Radny Tadeusz Politewicz zapytał, czy w tym przypadku chodzi o hotele.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina zaprzeczył, wyjaśniając, iż docelowo chodzi między innymi o stacje wodne, wypożyczalnie sprzętu i inne tego typu obiekty. Przekazał, że oprócz tego jest tam zabudowa turystyczna oraz jednorodzinna mieszkaniowa.

Następnie **Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska, p. Bogdan Meina** poruszył kwestię zapisów obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego gminy zaznaczając, iż włączenie wnioskowanego terenu do obszaru chronionego krajobrazu spowoduje automatyczne objęcie go obowiązującymi na jego terenie zakazami.

Radna Bogusława Orzechowska stwierdziła, że mieszkańcy są zaniepokojeni planowanymi na tym terenie inwestycjami.

Radny Tadeusz Politewicz zapytał, czy wówczas zakazy obejmowałyby także samych mieszkańców.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina potwierdził, iż zakazy objęłyby samych mieszkańców, wskazując, że ci którzy posiadają na tym terenie jakieś działki zostaliby ograniczeni, a nawet pozbawieni możliwości inwestowania. Kontynuując wyjaśnił, że wiązałoby się to z możliwą koniecznością wykupu tych nieruchomości przez samorząd województwa. Przechodząc do dalszego omówienia sprawy zaznaczył, że aby objąć ochroną jaką jest obszar chronionego krajobrazu dany, teren należy wykazać jego walory krajobrazowe w drodze ekspertyzy, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca. Jeżeli takie działanie byłoby wykonane, projekt uchwały sejmiku podlegałby uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Gminą Ostróda. Kończąc swoją wypowiedź stwierdził, że na ten moment rekomenduje, aby odmówić wnioskodawcom.

Radna Bogusława Orzechowska, zwróciła się z pytaniem, czy kontaktowano się z gminą.

Referent prawno-administracyjny w Kancelarii Sejmiku Paweł Onufrijuk wyjaśnił, że nie kontaktowano się z gminą, ponieważ wnioskodawcy w pierwszej kolejności złożyli wniosek do Rady Miejskiej w Ostródzie, który następnie zgodnie z właściwością, został przekazany do Sejmiku Województwa.

Po zakończeniu dyskusji członkowie komisji postanowili zwrócić się do władz Gminy Ostróda z prośbą zapoznanie się ze sprawą, następnie Przewodniczący Komisji, p. Jan Bobek poddał pod głosowanie projekt uchwały.

Za pozytywnym przyjęciem uchwały głosowało 3 Członków Komisji, przeciw – 0, wstrzymało się – 1.

Załącznik nr 2

b) Wniosek w sprawie zmiany granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy.

Przewodniczący Komisji poinformował, iż Członkowie Komisji otrzymali dokumentację w ww. sprawie drogą elektroniczną. Zwrócił się do p. Bogdana Meina Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska o zabranie głosu w tym punkcie.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina zauważył, że w tej sprawie mamy do czynienia z sytuacją odwrotną do wcześniej omawianej, wnioskodawca wnioskuje o wyłączenie części terenu z Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy lub zdjęcia zakazu wydobywania kruszywa na tym terenie. Kontynuując stwierdził, że jeżeli chodzi o pierwszą kwestię tj. wyłączenie z tego obszaru chronionych gruntów, to procedura jest dość skomplikowana. Ewentualna uchwała sejmiku podlegałaby uzgodnieniu z Dyrekcją Regionalną Ochrony Środowiska, która sprzeciwia się zmniejszaniu terenu obszarów chronionego krajobrazu, domniemywać więc można, iż uzgodnienie w tej sprawie byłoby raczej negatywne, co uniemożliwia podjęcie takiej uchwały. Przechodząc do omówienia zdjęcia zakazu wydobywania kruszywa zaznaczył, że działania takie mają miejsce w wyjątkowych sytuacjach, kiedy złoża są udokumentowane oraz załączona jest ekspertyza odpowiedniego specjalisty z zakresu ochrony przyrody. Zaznaczył, że wtedy taki wniosek jest przygotowywany i podawany procedurze uzgodnieniowej i opiniodawczej, a jeżeli ich wynik będzie pozytywny wtedy sejmik może ewentualnie podjąć taką uchwałę. Omawiając przedmiotową sprawę zauważył, że w jej przypadku złożono tylko sam wniosek bez żadnej ekspertyzy, natomiast zgodnie z ustawą o ochronie przyrody grunty z Obszaru Chronionego Krajobrazu można wyłączyć jeżeli trwale utraciły one walory krajobrazowe. Kończąc stwierdził, że nie było jeszcze do tej pory sytuacji w której wyłączono by z Obszaru Chronionego Krajobrazu jakieś grunty z uwagi na sprzeciw Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, natomiast zdarzały się zdjęcia zakazów wydobywania kruszywa jednak były one udokumentowane odpowiednimi ekspertyzami, które przekonywały Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska do pozytywnego rozstrzygnięcia, natomiast w tej sprawie brak jest ekspertyzy i udokumentowania samych złóż kruszywa.

Radny Tadeusz Politewicz zapytał czy, w takim przypadku należałoby ewentualnie poszukiwać tych złóż.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina stwierdził, że domniemywać można, iż złoża tam występują z uwagi na to, że po sąsiedzku znajduje się kopalnia kruszywa, ale jak ponownie zaznaczył procedura powinna być taka, że najpierw złoża się dokumentuje. Rozwijając temat zaznaczył, że rodzi to jednak pewne koszty po stronie inwestora na wykonanie odwiertów i dokumentacji złoża, co nie gwarantuje mu późniejszej możliwości wydobywania, jeżeli na etapie decyzyjnym uzyska odmowę. Kończąc stwierdził, że na tym etapie przyjęcie takiej uchwały byłoby bardzo mało prawdopodobne, z uwagi na to rekomenduje, aby uznać ten wniosek za bezzasadny.

Przewodniczący Komisji zwrócił uwagę, że obecnie w naszym województwie wszystkie formy ochrony przyrody zajmują znaczną część jego terytorium. Następnie zapytał czy, inwestycja ta miałaby pozytywny wpływ na gospodarkę gminy, oraz co sądzą o tym sami mieszkańcy.

Radny Tadeusz Politewicz zauważył, że wniosek nie pochodzi od mieszkańców, a od samej firmy która chce rozszerzyć swoją działalność.

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska p. Bogdan Meina zauważył, że była taka sytuacja gdzie sejmik podjął uchwałę o wyłączeniu zakazu wydobywania kruszywa obowiązujących na danym terenie, jednak poprzedzone było to długimi procedurami i przygotowaniem ekspertyz które przekonały Dyrektora Regionalnego Ochrony Środowiska do pozytywnej opinii w tej kwestii. Natomiast zauważył, że inwestor będzie musiał ubiegać się jeszcze o koncesję na wydobywanie którą uzyskać może u Geologa Wojewódzkiego lub Powiatowego, do czego także przygotować należy stosowne dokumenty między innymi raport środowiskowy. Kontynuując stwierdził, że po uzyskaniu samej koncesji wydobywanie przeprowadza się pod nadzorem Geologa i Okręgowego Urzędu Górniczego. Kończąc ponownie zwrócił uwagę, że w tej sprawie brakuje tych dokumentów, a przede wszystkim stosownej ekspertyzy. Dodał również, że wyłączenie na trwałym obszarze jakiś oczek z Obszaru Chronionego Krajobrazu jest niemożliwe, ewentualnie wyłączyć można byłoby teren znajdujący się przy jego granicy, ale nie w środku obszaru. Wskazał, że dopuszczalne byłoby natomiast wyłączenie spod zakazu wydobywania kruszywa, jeżeli sporządzona zostałaby stosowna dokumentacja, która przekonałaby Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska.

Po zakończeniu dyskusji, Przewodniczący Komisji, p. Jan Bobek poddał pod głosowanie projekt uchwały.

Za pozytywnym przyjęciem uchwały głosowało 4 Członków Komisji, przeciw – 0, wstrzymało się – 0.

Załącznik nr 3

c) Skarga na przewlekłe prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania.

Przewodniczący Komisji poinformował, iż Członkowie Komisji otrzymali dokumentację w ww. sprawie drogą elektroniczną. Zwrócił się do p. Jarosława Sarnowskiego Dyrektora Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa o zabranie głosu w tym punkcie.

Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa p. Jarosław Sarnowski zaznaczył, że temat ten był już omawiany na Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sierpniu bieżącego roku kiedy skarżący złożył skargę do Sejmiku i Marszałka Województwa o wyjaśnienie kwestii związanych z inwestycją, która była w bliskim sąsiedztwie amfiteatru w Pieszku oraz która była dofinansowana z funduszu unijnego Rybactwo i Morze obsługiwane przez Departament Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa. Kontynuując wyjaśnił, że skarżący zasygnalizował po raz pierwszy podejrzenie wystąpienia nieprawidłowości w roku ubiegłym i w konsekwencji Departament podjął działania w celu sprawdzenia zaistniałej sytuacji. Poinformował, że zwrócono się do Burmistrza Pieszka oraz Dyrektora Amfiteatru w Pieszku o wyjaśnienia, z których wynikało, że w bliskim sąsiedztwie amfiteatru są prowadzone inne inwestycje. Wskazano, że z uwagi na to, aby zapewnić bezpieczeństwo musiano zamknąć amfiteatr i odpowiednio go zabezpieczyć. Ponadto wyjaśnił że, zwrócono się do Burmistrza Pieszka o wyznaczenie terminu, kiedy planowane jest zakończenie inwestycji. Kontynuując wyjaśnił, że w lipcu bieżącego roku Departament został poinformowany, iż inwestycje zostały zakończone w związku z tym amfiteatr może ponownie rozpocząć działalność. Zaznaczył że, skarżącemu na każde pismo, które wystosowywał udzielana była odpowiedź, natomiast skarżący oczekiwał, że otrzyma jeszcze oddzielne pismo o zakończeniu postępowania. Kończąc stwierdził, że uznano, iż jeżeli przeprowadzana była inwestycja w bliskim sąsiedztwie amfiteatru i rzeczywiście zachodziło pewne niebezpieczeństwo dla mieszkańców, amfiteatr

mógł wstrzymać działalność. Ponadto cel dofinansowania na dzień dzisiejszy został spełniony, a Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ma w tym zakresie żadnych uwag.

Ponieważ nie było uwag, Przewodniczący Komisji, p. Jan Bobek poddał pod głosowanie projekt uchwały.

Za pozytywnym przyjęciem uchwały głosowało 4 Członków Komisji, przeciw – 0, wstrzymało się – 0.

Załącznik nr 4

4. Sprawy różne.

Nie wniesiono.

5. Przyjęcie protokołu nr 3/2024 posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z 24 września 2024

Przewodniczący Komisji zapytał, czy są uwagi do Protokołu.

Ponieważ nie było uwag, Przewodniczący Komisji, p. Jan Bobek zarządził głosowanie nad przyjęciem Protokołu.

Za przyjęciem Protokołu nr 3/2024 z 24 września 2024 r. głosowało 4 Członków Komisji, przeciw – 0, wstrzymało się – 0.

6. Zakończenie posiedzenia.

Po wyczerpaniu porządku obrad Przewodniczący Komisji podziękował zgromadzonym oraz zamknął posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 24 października 2024 roku.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Sporządził: Paweł Onufrijuk

Załączniki:

1. Lista obecności radnych.
2. Tekst podjętych stanowisk.

Załącznik nr 1
do Protokołu nr 4/2024
posiedzenia Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji, 24.10.2024 r.

LISTA OBECNOŚCI CZŁONKÓW
KOMISJI SKARG WNIOSKÓW I PETYCJI
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
NA POSIEDZENIU w dniu 24 października 2024 r.

Lp.	Imię i nazwisko	Obecność
1.	Jan Bobek – <i>Przewodniczący</i>	obecny
2.	Bogusława Orzechowska	obecna
3.	Tadeusz Politewicz	obecny
4.	Elżbieta Ruda	obecna
5.	Bogusław Wisowaty	nieobecny

Załącznik nr 2
do Protokołu nr 4/2024
posiedzenia Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji, 24.10.2024 r.

Uchwała Nr 4/9/24
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 24 października 2024 r.

w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich.

Na podstawie § 31 pkt 3 i 6 oraz § 42a ust. 6 Statutu Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2016 r., poz. 4971 z późn. zm.) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Sejmikowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego uznać za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich dla wnioskowanych terenów, poprzez podjęcie stosownej uchwały w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komisji.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Załącznik do Uchwały Nr 4/9/24
Komisji Skarg Wniosków i Petycji
z dnia 24.10.2024 r.

**Uchwała Nr/...../.....
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2024 r.**

**w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów
Taborskich.**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 241, art. 244 § 2 i art. 247 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz w związku z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich dla wnioskowanych terenów.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska wyrażonego w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie wnioskodawcy powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Art. 23 ust. 2 został zmieniony przez art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.). Przed nowelizacją ustawy kompetencję do ustanowienia obszaru chronionego krajobrazu posiadał wojewoda w drodze rozporządzenia, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie, gdyż Obszar Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich (Dz. Urz. War.-Maz. z 2008 r. Nr 179, poz. 2635).

Wymieniony akt prawny nie podlegał uchyleniu, więc zachowuje moc obowiązującą w obrocie prawnym oraz jest podstawą dla funkcjonowania wymienionej formy ochrony przyrody. Jak wskazuje doktryna (między innymi K. Gruszecki [w:] Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2024, art. 23) obszary chronionego krajobrazu są jedną z tych form ochrony przyrody, które mogły być do czasu wejścia w życie ustawy z 23.01.2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie powoływane do życia przez różne organy. Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust. 2 u.o.p. aktualnie uprawnienia do tego przysługują wyłącznie sejmikowi województwa, jednak z uwagi na to, że ustawodawca nie przewidział żadnych rozwiązań przejściowych, akty prawne regulujące ich funkcjonowanie zachowują moc obowiązującą bez ograniczeń czasowych, jednak w przypadku wprowadzenia zmian w dotychczasowych rozwiązaniach organem do tego upoważnionym jest już tylko sejmik województwa.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego jest właściwy do rozpatrzenia wniosku.

Wnioskodawca zwraca się z prośbą o objęcie tzw. Cypla Pauzeńskiego jedną z form ochrony przyrody jaką jest obszar chronionego krajobrazu, jednak we wniosku nie wskazano precyzyjnie, ani poglądowo jakiego obszaru wniosek dokładnie dotyczy. Wnioskodawca posługując się określeniem „Cypel Pauzeński”, a w swoim wniosku zwraca szczególną uwagę na działkę nr 354/15 obręb 3 miasto Ostróda. Należy podkreślić, że obszar ten położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich, a granica przebiega wzdłuż linii brzegowej Jeziora Pauzeńskiego.

W projekcie audytu krajobrazowego, jako krajobraz priorytetowy wskazano jedynie obszar Jeziora Pauzeńskiego, nie obejmując nim terenów przylegających. Projekt audytu nie wykazał konieczności objęcia formami ochrony przyrody tych terenów.

Na wnioskowanym obszarze Cypla Pauzeńskiego obowiązuje uchwała Nr XLIII/33/2005 Rady Miejskiej w Ostródzie z dnia 26 października 2005 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy: w obrębie osiedli Plebiscytowego i Ostrów - tereny oznaczone symbolami: UT1 i D1 oraz w obrębie osiedla Witosy - tereny oznaczone symbolami: UT1, UT2, UT3, UT4, i D1.

Wnioskodawca wskazuje na problem, jakim jest planowana zabudowa na Obszarze Cypla Pauzeńskiego. W jego ocenie planowana inwestycja zdegraduje przyrodę i zaburzy walory krajobrazowe, należy jednak zwrócić szczególną uwagę na fakt, że ustanowienie na tym terenie formy ochrony przyrody i określenie zakazów nań obowiązujących będzie musiało uwzględniać obowiązujące już na tym terenie akty prawa miejscowego, jakim jest między innymi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Na skutek poszerzenia granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich może nastąpić poważne ograniczenie prawa własności i innych praw rzeczowych, co zgodnie z art. 129 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) uprawni właścicieli nieruchomości objętych poszerzeniem, do wystąpienia z roszczeniem w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób lub zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem. Właściciel może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części, a w przypadku ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości właściciel może wystąpić z żądaniem wypłaty odszkodowania za poniesioną szkodę, która obejmuje także utratę wartości nieruchomości.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, jako organ uzgadniający projekty uchwał sejmiku w kwestii, co prawda likwidacji lub zmniejszenia obszaru chronionego krajobrazu która następuje wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem wskazuje, że w celu udowodnienia utraty wartości, dla których dany obszar został ustanowiony niezbędna jest kompleksowa opinia eksperta z dziedziny nauk przyrodniczych stwierdzająca bezpowrotną utratę wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Wnioskować więc można, iż dla odwrotnej sytuacji, a więc zwiększenia obszaru chronionego krajobrazu który zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych działania takie także powinno być poprzedzone stosowną ekspertyzą, gdyż jak wskazano wywołuje ono poważne skutki prawne w zakresie prawa własności i innych praw rzeczowych. W rozpatrywanej sprawie ekspertyza taka nie została sporządzona.

Mając na uwadze powyższe brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanych we wniosku zmian, co skutkuje uznaniem go za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę treść art. 247 w związku z art. 238 k.p.a w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Załącznik nr 3
do Protokołu nr 4/2024
posiedzenia Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji, 24.10.2024 r.

Uchwała Nr 4/10/24
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 24 października 2024 r.

w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy.

Na podstawie § 31 pkt 3 i 6 oraz § 42a ust. 6 Statutu Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2016 r., poz. 4971 z późn. zm.) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Sejmikowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego uznać za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy dla terenów wskazanych w załączniku graficznym do wniosku, poprzez podjęcie stosownej uchwały w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komisji.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Załącznik do Uchwały Nr 4/10/24
Komisji Skarg Wniosków i Petycji
z dnia 24.10.2024 r.

**Uchwała Nr/...../.....
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2024 r.**

**w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy
i Węgorapy.**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 241, art. 244 § 2 i art. 247 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz w związku z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy dla terenów wskazanych w załączniku graficznym do wniosku.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska wyrażonego w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie wnioskodawcy powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Art. 23 ust. 2 został zmieniony przez art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.). Przed nowelizacją ustawy kompetencję do ustanowienia obszaru chronionego krajobrazu posiadał wojewoda w drodze rozporządzenia, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie, gdyż Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 49 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy (Dz. Urz. War.-Maz. z 2008 r. Nr 108, poz. 1831). Wymieniony akt prawny nie podlegał uchyleniu, więc zachowuje moc obowiązującą w obrocie prawnym oraz jest podstawą dla funkcjonowania wymienionej formy ochrony przyrody. Jak wskazuje doktryna (między innymi K. Gruszecki [w:] Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2024, art. 23) obszary chronionego krajobrazu są jedną z tych form ochrony przyrody, które mogły być do czasu wejścia w życie ustawy z 23.01.2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie powoływane do życia przez różne organy. Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust. 2 u.o.p. aktualnie uprawnienia do tego przysługują wyłącznie sejmikowi województwa, jednak z uwagi na to, że ustawodawca nie przewidział żadnych rozwiązań przejściowych, akty prawne regulujące ich funkcjonowanie zachowują moc obowiązującą bez ograniczeń czasowych, jednak w przypadku wprowadzenia zmian w dotychczasowych rozwiązaniach organem do tego upoważnionym jest już tylko sejmik województwa.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego jest właściwy do rozpatrzenia wniosku.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody likwidacja lub zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Z bezpowrotną utratą walorów chronionych mamy do czynienia wtedy, gdy na skutek działania określonych czynników nie ma żadnej możliwości przywrócenia środowiska przyrodniczego na danym terenie do stanu pierwotnego. Zaznaczyć należy, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, jako organ uzgadniający projekty uchwał sejmiku, w równorzędnych sprawach dotyczących zmiany granic Obszarów Chronionego Krajobrazu wskazał, że w celu

udowodnienia utraty wartości, dla których dany obszar został ustanowiony niezbędna jest kompleksowa opinia eksperta z dziedziny nauk przyrodniczych stwierdzająca bezpowrotną utratę wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Zauważyć należy także, że zgodnie z ustawą przesłanką do wprowadzenia wnioskowanych zmian winna być podyktowana celami ochrony przyrody, nie zaś korzyściami gospodarczymi czy prywatnymi bowiem nie stanowią one podstaw do modyfikacji regulacji prawnych obowiązujących na terenie jakiegokolwiek formy ochrony przyrody. Brak powyższej ekspertyzy, jak i motywów zawarte we wniosku nie stanowią dostatecznej podstawy do zmiany granic omawianej formy ochrony przyrody.

Przechodząc do zawartej we wniosku kwestii usunięcia zakazów obowiązujących na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy, które uniemożliwiają wnioskodawcy eksploatację kruszywa (piasku i żwiru) zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 4 i 5 Rozporządzenia Nr 49 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy na jego terenie obowiązują zakazy: wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych. Podstawą do zniesienia zakazów dotychczas obowiązujących w granicach obszarów chronionego krajobrazu są stosowne analizy i rzeczowe, merytoryczne uzasadnienia, które muszą udowodnić, że wyeliminowanie konkretnych restrykcji nie wpłynie na cele ochrony tego obszaru, czyli wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanym ekosystemie, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Dodać należy, że z uwagi na pełnione funkcje obszar chronionego krajobrazu powinien być traktowany kompleksowo. Doraźne modyfikowanie i dopasowywanie na potrzeby konkretnych inwestycji przepisów regulujących funkcjonowanie obszarów chronionego krajobrazu, jak i innych form ochrony przyrody, mogłoby zachwiać ich spójność krajobrazową i przyrodniczą.

Jak wynika ze złożonego wniosku planowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie może trwale zmienić uwarunkowania środowiskowe na tym obszarze, co pociąga za sobą skutki w postaci trwałej zmiany krajobrazu i istniejących ekosystemów.

Mając na uwadze powyższe brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanych we wniosku zmian, co skutkuje uznaniem go za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę treść art. 247 w związku z art. 238 k.p.a w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Załącznik nr 4
do Protokołu nr 4/2024
posiedzenia Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji, 24.10.2024 r.

Uchwała Nr 4/11/24
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 24 października 2024 r.

w sprawie skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania.

Na podstawie § 31 pkt 3 i 6 oraz § 42a ust. 6 Statutu Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2016 r., poz. 4971 z późn. zm.) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Sejmikowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania wyjaśniającego przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania i jego wyniku podtrzymać swoje poprzednie stanowisko wyrażone w uchwale Nr IV/108/24 z dnia 27 sierpnia 2024 r. odnośnie przewlekłości postępowania wyjaśniającego oraz uznać skargę za bezzasadną w części dotyczącej braku informacji o zakończeniu postępowania i jego wyniku.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komisji.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Jan Bobek

Załącznik do Uchwały Nr 4/11/24
Komisji Skarg Wniosków i Petycji
z dnia 24.10.2024 r.

**Uchwała Nr/...../.....
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2024 r.**

w sprawie skargi na przewlekle prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania.

Na podstawie art. 30a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 229 pkt 5, art. 237 § 1 i 3 oraz art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego po rozpatrzeniu skargi na przewlekle prowadzenie postępowania wyjaśniającego przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz brak informacji o zakończeniu postępowania i jego wyniku podtrzymuje swoje poprzednie stanowisko wyrażone w uchwale Nr IV/108/24 z dnia 27 sierpnia 2024 r. odnośnie przewlekłości postępowania wyjaśniającego oraz uznaje skargę za bezzasadną w części dotyczącej braku informacji o zakończeniu postępowania i jego wyniku.

§ 2. Uzasadnienie sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie podmiotowi skarżącemu powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Załącznik do uchwały Nr/...../...
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia r.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. W uchwale Nr IV/108/24 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania wyjaśniającego skarga skarżącego, co do przewlekłości postępowania wyjaśniającego została uznana za bezzasadną z uwagi na to w myśl wyżej wymienionego artykułu Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego podtrzymuje swoje stanowisko w niej wyrażone.

Nową okolicznością jest zarzut skarżącego, iż po zakończeniu postępowania wyjaśniającego nie został poinformowany o jego wyniku, co podlegać musi rozpatrzeniu. Z wyjaśnień złożonych przez Dyrektora Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wynika, iż skarżącemu na jego wniosek z dnia 12 sierpnia 2024 r. o udostępnienie skanu/kopii protokołu kontroli Amfiteatru Miejskiego w Piszcu przekazany został skan informacji pokontrolnej z kontroli przeprowadzonej w dniach 30-31.07.2024 r. Ponadto skarżącemu udzielono odpowiedzi, iż jego wniosek z dnia 12 sierpnia 2024 r. o wniesienie do akt sprawy przedłożonego wniosku zawierającego wątpliwości, co do stanu Amfiteatru Miejskiego w Piszcu nie może zostać dołączony, gdyż postępowanie wyjaśniające zostało zakończone.

W tym stanie rzeczy został on w istocie natychmiast poinformowany o zakończeniu postępowania, a z treści kopii protokołu kontroli, w którym nie wykazano nieprawidłowości można było wysnuć wniosek, co do sposobu zakończenia postępowania wyjaśniającego.

Niezależnie od tego w dniu 25 września 2024 r. wysłano do skarżącego kolejne pismo informujące wprost o sposobie zakończenia tego postępowania. Może być oczywiście dyskusyjną kwestią czy termin wysłania tej informacji należy uznać za „bezzwłoczny”. Warto jednak wskazać, że termin „niezwłocznie”, który pojawia się między innymi w Kodeksie cywilnym był przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w wyrokach z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. akt II CSK 293/06 i z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt III CSK 282/10. W obu wyrokach Sąd Najwyższy wskazał, że terminu „niezwłocznie ” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin „niezwłocznie ” oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu.

W związku z powyższym skargę w części dotyczącej braku informacji o zakończeniu postępowania i jego wyniku uznaje się za bezzasadną.

Zgodnie z treścią art. 239 k.p.a w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może

podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Jan Bobek